

॥ २६ ॥ निगृह्यहठं कृत्वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अपध्यास्यंतीत्युक्तं तत्राह नत्वामिति त्वयिदोषं न वदिष्यंतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ पुरुषेष्वाति रूपं ह्यप्यति रूपं ब्रह्मतत्त्वं च तत्भावमप्रापिनश्रयति तत्तत्प्राप्यसीत्यर्थः तेन च न ह वा एव विदिपापं कर्माश्लिष्यत इति श्रुते ब्रह्मज्ञायास्ते पापलेपोपिन भविष्यतीति भावः ॥ ३१ ॥ यावदेहपातं क्रोधवैगंधारयितुमशक्ततया हि सस्य ब्रह्मनिष्ठा योजकेमयि पापसंबंधः प्रसक्त इत्याशंक्याह सैवमिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ कालयिष्यंति मारयिष्यंति ॥ ३४ ॥ तवापि मारकत्वं मरणनिदानयोः कामक्रोधयोः प्रेरकत्वेनेत्याह सर्वेषामिति नन्वेवमपि प्रततो ब्रवीत्युनमृत्युर्भगवंतं पितामहं ॥ न हरेयं प्रजादेव पुनश्चाहं प्रसादये ॥ २६ ॥ तामधर्मभयाद्भीतां पुनरेव प्रयाचतीं ॥ तदा ब्रवीद्देवदेवो निगृह्येदं वचस्ततः ॥ २७ ॥ अथर्मो नास्ति ते मृत्यो संयच्छेमाः प्रजाः शुभे ॥ मया त्युक्तं नृपाभद्रे भवितानेह किंचन ॥ २८ ॥ धर्मः सनातनश्च त्वा मिहैवानुप्रवेक्ष्यति ॥ अहं च विबुधाश्चैव त्वद्विते निरताः सदा ॥ २९ ॥ इममन्यं च ते कामं ददामि मनसोऽस्मि तं ॥ नत्वां दोषेण यास्यंति व्याधिसंपीडिताः प्रजाः ॥ ३० ॥ पुरुषेषु स्वरूपेण पुरुषस्त्वं भविष्यसि ॥ स्त्रीषु स्त्रीरूपिणी चैव तृतीयेषु नपुंसकं ॥ ३१ ॥ सैव मुक्ता महाराज कृतां जलिरुवाच ह ॥ पुनरेव महात्मानं नेति देवेश मव्ययं ॥ ३२ ॥ ताम ब्रवीत्तदा देवो मृप्राप्ते काले कालयिष्यंति मृत्यो ॥ ३४ ॥ सर्वेषां त्वं प्राणिनां मंतकाले कामक्रोधौ सहितौ योजयेथाः ॥ एवं धर्मस्त्वामुपैष्यत्यमयो न चाधर्मं लप्स्यसे तुल्यवृत्तिः ॥ ३५ ॥ एवं धर्मं पालयिष्यस्यथो त्वं न चात्मानं मज्जयिष्यस्य धर्मं ॥ तस्मात्कामं रोचयाभ्यागतं त्वं संयोज्याथो संहरस्व हे जंतून् ॥ ३६ ॥ सावैतदा मृत्युसंज्ञापदे शो रं ॥ सर्वेषां वै प्राणिनां प्राणनंतं तस्माच्छो कं मारुता बुध्यबुद्ध्या ॥ ३७ ॥ मृत्यो ये ते व्याधयश्चाश्रुपातामनुष्याणां रुज्यते यैः शणनं ते गत्वा तदा देववद्वार्जसिंह ॥ ३८ ॥ सर्वे जीवाः प्राणिनां प्राणनं ते गत्वा तदाः सन्निवृत्तास्तथैव ॥ एवं सर्वे मानवाः प्राविषमांश्चिद्विकुर्वन्तौ वैषम्यादिदोषो नास्ति कुतस्तत्तत्प्राणिकर्मसापेक्षत्वाद्द्वैषम्यस्येति सूत्रार्थः ॥ ३५ ॥ अभ्यागतं अधिकारोचय कामं संयोज्य जंतून् संहरस्वेति योजना ॥ ३६ ॥ प्राप्य प्राप्य ॥ ३७ ॥ निवृत्ता इति तथावस्था भेदे दृष्ट एव देहभेदे प्राणानं ते जीवनां ते परलोकां गत्वा आह तदा देववद्वार्जसिंह इति सूत्रिप्रबोधवत्कर्मोपरमोद्भवकृते जन्ममरणे इत्यर्थः एतेन केन मृत्युरित्यस्योत्तरमुक्तं ॥ ३९ ॥

सि तथा च सूत्रितं वैषम्यनैर्घृण्येन सापेक्षत्वादिति परमेश्वरस्य कामं संयोज्य जंतून् संहरस्वेति योजना ॥ ३६ ॥ प्राप्य प्राप्य ॥ ३७ ॥ निवृत्ता इति तथावस्था भेदे दृष्ट एव देहभेदे प्राणानं ते जीवनां ते परलोकां गत्वा आह तदा देववद्वार्जसिंह इति सूत्रिप्रबोधवत्कर्मोपरमोद्भवकृते जन्ममरणे इत्यर्थः एतेन केन मृत्युरित्यस्योत्तरमुक्तं ॥ ३९ ॥